

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Koninie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Perz

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Grążik

po rozpoznaniu w dniu: 28.05.2015 r, 07.07.2015r, 22.09.2015r, 07.06.2016r, 21.06.2016r, 19.07.2016r

sprawy

T. G., s. Z. i J., zd. S., ur. (...) P., zam. (...)-(...) P., ul. (...), nie karanego

oskarżonego o to, że:

w okresie od 23 kwietnia 2014 r. do 24 kwietnia 2014 r. w K. przy Al. (...) wykonując czynności windykacyjne na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy zlecenia z firmą (...) S.A. działającą w oparciu o umowę współpracy z (...) S.A. dotyczącą prowadzenia czynności windykacyjnych z umów leasingowych, zażądał od A. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przewozowe Usługi (...) z siedzibą w K., korzyści majątkowej w kwocie 4000 zł w zamian za niedopełnienie ciążących na nim mocą umowy zlecenia obowiązków – odstąpił od odebrania przedmiotu leasingu – autokaru marki V. (...), a w związku z nieposiadaniem przez A. B. w ww. dniu wskazanej kwoty przyjął od A. B. tego dnia kwotę 1000 zł w zamian za odstąpienie od ww. czynności windykacyjnej, a w dniu 24 kwietnia 2014 r. za pośrednictwem wiadomości tekstowej wysłanej z telefonu K. K. (1) zażądał zapłaty pozostałej kwoty w wysokości 3000 zł na wskazany nr rachunku bankowego w (...) S.A., działając tym samym na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W.

tj. czyn z art. 296 a § 1 kk

K. K. (1) s. F. i B., zd. Ś., ur. (...) w Ś., zam. S., ul. (...), karanego,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 23 kwietnia 2014 r. do 24 kwietnia 2014 r. w K. przy Al. (...) działając w zamiarze, aby T. G. wykonując czynności windykacyjne na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy zlecenia z firmą (...) S.A. działającą w oparciu o umowę współpracy z (...) S.A. dotyczącą prowadzenia czynności windykacyjnych z umów leasingowych, dokonał czynu zabronionego stanowiącego przyjęcie korzyści majątkowej w kwocie 4000 zł od A. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przewozowe Usługi (...) z siedzibą w K. w zamian za niedopełnienie ciążących na T. G. mocą umowy zlecenia obowiązków – odstąpienie od odebrania przedmiotu leasingu – autokaru marki V. (...), ułatwił T. G. popełnienie ww. czynu w ten sposób, że odebrał od A. B. w dniu 23 kwietnia 2014 r. pieniądze w kwocie 1000 zł w zamian za odstąpienie przez T. G. od ww. czynności windykacyjnej, a w dniu 24 kwietnia 2014 r. z jego telefonu komórkowego o nr 785 557 467 wysłano wiadomość tekstową z żądaniem zapłaty pozostałej kwoty w wysokości 3000 zł na jego nr rachunku bankowego w (...) S.A. działając tym samym na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W.

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw z art. 296 a § 1 kk

I. Oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego jak wyżej tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw z art. 296 a § 1 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 296 a § 1 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności

II. Oskarżonego **T. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego jak wyżej, tj. przestępstwa z art. 296 a § 1 kk i za to na podstawie art. 296 a § 1 kk w zw. z art. 4§1 kk wymierza oskarżonemu karę 1

(jednego) roku pozbawienia wolności , a na podstawie art. 33 § 1 – 3 kk wymierza oskarżonemu grzywnę w liczbie 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych.

III. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art.70 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym od 1.07.2015r. w zw. z art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu **T. G.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat.

IV. Na podstawie art. 45 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym od 1.07.2015r. w zw. z art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonego **T. G.** przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 1000 (tysiąc) złotych.

V. Zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 1/2 części i wymierza oskarżonemu T. G. opłatę w kwocie 480,- (czterysta osiemdziesiąt) złotych i zwalnia oskarżonego K. K. (1) od uiszczenia opłaty.

Renata Perz

sygn. II K 232/15

UZASADNIENIE

W dniu 27 września 2012r. A. B. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przewozowe Usługi (...) z siedzibą w K. zawarł z (...) S.A umowę leasingu nr (...).

Przedmiotem leasingu był autokar marki V. (...). A. B. nie wywiązywał się w pewnych okresach z obowiązku regularnego płacenia rat leasingowych, więc umowa została przez leasingodawcę wypowiedziana, po czym następnie , po uregulowaniu zaległych należności, umowa została wznowiona, a autokar został wyposażony w nadajnik (...).

Wobec kolejnych zaległości w płaceniu rat leasingowych (...) S.A wypowiedział ponownie umowę leasingu w dniu 18 marca 2014r.

Czynności windykacyjne na rzecz (...) S.A. zostały zlecone podmiotowi zewnętrznemu – firmie (...) S.A. z siedzibą w W. na podstawie zlecenia – pełnomocnictwa z dnia 16 kwietnia 2014r.

Z kolei firma (...) S.A. na podstawie umowy o współpracy z dnia 10 marca 2010r. współpracowała w zakresie windykacji należności z T. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą A. Biuro Usługowo-Handlowe z siedzibą w P..

W dniu 13 kwietnia 2014r. T. G. otrzymał zlecenie dotyczące windykacji z tytułu umowy leasingu zawartej pomiędzy (...) S.A., a A. B..

Zgodnie z postanowieniami umowy o współpracy T. G. był zobowiązany w ramach czynności windykacyjnych do doręczenia właściwemu podmiotowi egzemplarza wezwania do zapłaty należności, wezwania do wydania rzeczy lub wypowiedzenia umowy, wynegocjowania terminu spłaty lub wydania przedmiotu leasingu (pkt.1 Załącznika nr 1 do umowy o współpracy z dnia 10 marca 2010r. k. 4).

Ponadto, zakończenie zlecenia w przypadku ściągnięcia należności miało nastąpić dopiero po uzyskaniu potwierdzenia od zleceniodawcy wpływu wymaganej kwoty na jego rachunek bankowy (pkt.10), co tym samym oznacza, że T. G. nie był upoważniony do pobierania od klienta jakichkolwiek kwot pod żadnym tytułem prawnym.

W przypadku podjęcia decyzji o zabezpieczeniu przedmiotu leasingu, poza sporządzeniem szczegółowego protokołu odbioru, kończąc zlecenie T. G. był zobowiązany na mocy umowy do rozliczenia kosztów związanych z realizacją odbioru (pkt.12 załącznika do umowy oraz pkt. 4 załącznika nr 2 do umowy współpracy z dnia 10 marca 2010r.).

A. B. pismem z dnia 23 kwietnia 2014r. wystawionym przez (...) S.A. został wezwany do wydania autokaru marki V. o nr rej. Po 009VA T. G., po okazaniu przez niego stosownego pełnomocnictwa.

W dniu 23 kwietnia 2014r. około 20.30 – po uprzednim telefonicznym umówieniu się, w miejscu zamieszkania A. i M. B. pojawił się T. G. wraz z K. K. (1).

W/w poinformowali, iż celem ich wizyty jest zabezpieczenie autokaru stanowiącego przedmiot leasingu.

W związku z zaplanowanym na kolejny dzień usługami przewozowymi A. B. wraz ze swoim ojcem M. B. zwrócili się do T. G. z prośbą o odstąpienie od zabezpieczenia pojazdu, deklarując wolę spłaty istniejącego zadłużenia do dnia 15 czerwca 2014r.

Podczas tej rozmowy K. K. (1) zapewnił, że będą kryli A. B., sugerując jednocześnie, że takie krycie kosztuje.

Wówczas A. B. powiedział, że dysponuje jedynie kwotą 1000 zł, na co T. G. zasugerował, iż jego samochód pali 17 l na 100 km i kwota ta nie starczy mu nawet na pokrycie kosztów paliwa.

Wspólnie z K. K. (1) w zamian za odstąpienie od zabezpieczenia w/w autokaru zażądali zapłaty od A. B. kwoty 4000 zł, jak twierdził K. K. (1), po 2000 zł na każdego z nich.

A. B. przekazał mężczyznom kwotę 1000 zł i zobowiązał się do zebrania pozostałej kwoty, przy czym mężczyźni nie ustalili w jaki sposób zostanie przekazana pozostała kwota. Kiedy T. G. i K. K. (1) wychodzili, M. B. wręczył K. K. (2) alkohol w postaci wódki i piwa.

Następnego dnia T. G. skontaktował się ze swojego numeru (...) z A. B. . Podczas rozmowy telefonicznej mężczyźni ustalili, że pieniądze zostaną przekazane na prywatne konto.

Po zakończeniu tej rozmowy, A. B. otrzymał wiadomość tekstową z telefonu użytkowanego przez K. K. (1) 785 557 467 o treści: „K. podaje konto (...)”. Konto to zostało założone przez K. K. (1).

W dniu 25 kwietnia 2014r. o godzinie 13:06:33 T. G. ponownie skontaktował się z A. B., pytając czy zgromadził umówioną kwotę i deklarując, że może ją odebrać.

A. B. nie posiadał jednak pieniędzy w umówionej kwocie.

Po kilku minutach, o godzinie 13:09:44 z A. B. skontaktował się K. K. (1) sugerując, że następnego dnia ogą przyjechać do K. i zablokować autokar, skoro A. B. nie wywiązuje się z zawartej umowy.

W okresie od 26 kwietnia do 3 maja 2014r. A. B. przebywał w Hiszpanii. Wspólnie z ojcem podjął decyzję, iż nie zapłaci T. G. pozostałej kwoty.

Podczas pobytu w Hiszpanii, w dniu 29 kwietnia 2014r. A. B. otrzymał od T. G. wiadomość tekstową o treści „zgodnie z procedurą oraz zleceniem za pomocą urządzenia (...) blokuję panu autobus własność leasingu. zaległość na dzień dzisiejszy 38.300 zł plus KW i rozliczenie na mailu”.

Tego samego dnia M. B. wysłał do T. G. wiadomość tekstową sms , w treści której żądał zwrotu uprzednio udzielonej korzyści w kwocie 1000 zł, grożąc powiadomieniem prokuratury oraz miejsca pracy T. G..

Następnie T. G. oddzwonił do M. B. prosząc o podanie rachunku bankowego, na który zostanie wykonany zwrot tej kwoty. M. B. odmówił podania rachunku i zażądał osobistego zwrotu gotówki. W dniu 29 kwietnia 2014r. do miejsca zamieszkania M. B. przyjechał K. K. (1), który zwrócił M. B. pieniądze w kwocie 1000 zł oraz alkohol. Przy czynności tej brał uczestniczył znajomy M. A. D.. K. K. (1) odmówił podpisania uprzednio przygotowanego przez M. B. pokwitowania zwrotu kwoty 1000 zł.

W dniu 6 maja 2014r. do siedziby (...) S.A. udali się A. B. i M. B.. W spotkaniu w w/w brali udział z ramienia leasingodawcy Dyrektor Departamentu Windykacji (...) S.A. – P. Ś. oraz (...) S.A. – B. P..

Podczas spotkania A. B. i M. B. opisali sposób zachowania się podczas wykonywania zlecenia T. G. oraz towarzyszącego mu K. K. (1).

T. G. ma 42 lata, z zawodu jest technikiem mechanikiem, posiada na utrzymaniu żonę i dziecko , prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Handlowo Usługowe (...) z siedzibą w P., osiąga dochody w kwocie 4000 zł brutto.

K. K. (1) ma 48 lat, z zawodu jest płytkarzem, posiada na utrzymaniu jedno dziecko, nie pracuje, był dotychczas karany ;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 07.07.2008r. (sygn. IIK 131/08) za przestępstwo z art. 286§1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat.

- wyrokiem Sądu Rejonowego we Wrześni z dnia 02.03.2009r. (sygn. IIK 734/08) za przestępstwo z art. 284§2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat.

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie W.. z dnia 14.07.2010r. (sygn. IIK 340/10) za przestępstwo z art. 286§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 15.07.2010r. (sygn. IIK 167/10) za przestępstwa z art. 286§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat

- wyrokiem Sądu Rejonowego we Wrześni z dnia 16.03.2010r. (sygn. IIK 627/09) za przestępstwo z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie W.. z dnia 17.09.2010r. (sygn. IIK 341/10) za przestępstwo z art. 284§2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o : częściowe wyjaśnienia oskarżonych (k.258,317,399,400) zeznania świadków A. B. (k.63,402) , M. B. (k.71,228,403), A. D. (k.230,403) , J. G. (k.42,413), B. P. (k.37,II Ko 1642/15) , P. Ś. (k.27,) , a także w oparciu o dołączone do akt dokumenty w postaci : umowy współpracy z dnia 10.03.2014r. (k.44-45), danych telekomunikacyjnych (k.150-178,199-223), dokumentacji z (...) (188-198), analizy kryminalnej (k.270-292), kart karnych (k.300,311)

Oskarżony **K. K. (1)** zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Linia obrony oskarżonego polegała na negowaniu sprawstwa czynu i sugerowaniu, że był jedynie biernym uczestnikiem spotkania T. G. z A. B. i M. B.. Słyszał jedynie , że G. z B. rozmawiali o pieniądzach , widział na stole pieniądze, ale nie wie w jakiej kwocie. Nie zabierał z domu B. żadnych pieniędzy ani alkoholu, nie widział również, aby jakieś pieniądze zabierał T. G.. Oskarżony K. zaprzeczył, aby wysyłał ze swojego telefonu sms-a z numerem konta bankowego, podnosząc jednocześnie, że T. G. często korzystał z jego telefonu komórkowego, a w dniu 24 kwietnia 2014r. przebywali razem.

K. K. (1) przyznał, że założył na prośbę T. G. konto w (...) i służyło ono do dokonywania przelewów z T. G. jak również potwierdził, iż zwrócił M. B. kwotę 1000 zł, przy czym zrobił to na prośbę T. G..

W postępowaniu przed Sądem K. K. (1) akcentował, iż nie posiadał wiedzy jaki zakres obowiązków ma T. G. i nie wie czy był on uprawniony do pobierania rat leasingowych. Oskarżony podkreślał, że w dniu 23 kwietnia 2014r. przyjechał do A. B. w celu zabezpieczenia autokaru, a wcześniej również zdarzało się, że wyjeżdżał z T. G. w celu wykonania czynności windykacyjnych, a za pracę tę otrzymywał wynagrodzenie od oskarżonego G..

Oskarżony **T. G.** przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do przyjęcia od A. B. kwoty 1000 zł, zaprzeczył jednak, aby proponował A. B. odstąpienie od windykacji w zamian za udzielenie mu korzyści majątkowej w wysokości 4000 zł. Oskarżony wyjaśnił, iż w dniu 23 kwietnia 2014r. prowadził negocjacje z A. B. i jego ojcem odnośnie zabezpieczenia autokaru marki V., a A. B. miał kwestionować wysokość zadłużenia. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że w celu wyjaśnienia rozbieżności w wysokości zaległości i ustaleniu dat dobrowolnej spłaty przez A. B., odstąpił od czynności windykacyjnych w tym dniu.

Oskarżony wyjaśnił, że któryś z panów B. wręczył mu kwotę 1000 zł w ramach pokrycia kosztów jego i K. K. (1), w tym kosztów dojazdu i paliwa, a jego żądanie zapłaty kwoty 4000 zł dotyczyło pokrycia kosztów windykacji, przy czym kwota ta miała być wpłacona wraz ze spłatą zadłużenia na konto (...) S.A. Oskarżony podkreślał, iż inicjatywa zwrotu kosztów dojazdu i czasu pracy jego oraz K. K. (1) wyszła od A. B..

T. G. zaprzeczył, aby polecił K. K. (1) wysłanie wiadomości tekstowej do B. jak również wyjaśnił, że nie posiada wiedzy na temat rachunku założonego w (...).

T. G. podkreślał, iż K. K. (1) był z nim jedynie jako kierowca i łączyła ich jedynie ustna umowa pomocy dotycząca świadczenia przez K. usług transportowych.

W postępowaniu przed Sądem oskarżony T. G. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, podkreślając, iż propozycja łapówki padła od B. i akcentując, iż to on za wszystko odpowiada, a K. K. (1) nie brał w tym udziału, nie znał uprawnień T. G., nie wiedział co może i nie wiedział po co oskarżony G. wziął pieniądze. Z wyjaśnień oskarżonego wynikało, iż nie wie czy K. w ogóle widział jak on bierze pieniądze, bo często wychodził na papierosa.

Oskarżony T. G. przesłuchany na okoliczność odmienności w swoich wyjaśnieniach, podtrzymał wyjaśnienia złożone przed Sądem powołując się na fakt, iż składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym mógł nie pamiętać, że było założone konto w (...). Oskarżony podkreślał, iż uważał, że te pieniądze mu się od B. należą na pokrycie jego kosztów. B. proponowali mu, że w ramach zadośćuczynienia dadzą mu te pieniądze za to, że odstąpi od zajęcia autobusu.

Sąd po dokonaniu analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznał, że linia obrony oskarżonych nie wytrzymuje krytyki, i nie zasługują na uwzględnienie także wyjaśnienia oskarżonego T. G. złożone przed Sądem, w których próbował sugerować, iż K. K. (1) nie był w niczym zorientowany i nie ponosi winy.

Wyjaśnienia oskarżonych pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków M. B. i A. B., które to zeznania zasługują na przymiot wiarygodności.

Ponadto należy wskazać, iż wersje oskarżonych dotyczące przebiegu kontaktów z A. B. różnią się między sobą w wielu kwestiach, są sprzeczne i wykluczają się nawzajem.

Zgodnie z postanowieniami umowy o współpracy T. G. w ramach podejmowanych czynności windykacyjnych był zobowiązany do doręczenia właściwemu podmiotowi egzemplarza wezwania do zapłaty należności, wezwania do wydania rzeczy lub wypowiedzenia umowy, wynegocjowania terminu spłaty lub wydania (pkt.1 załącznika nr 1 do umowy współpracy z dnia 10 marca 2010r.)

W ramach prowadzonej przez siebie działalności T. G. nie był upoważniony do pobierania od dłużników jakichkolwiek świadczeń pieniężnych i niepieniężnych. Jego rolą było zabezpieczenie mienia – przedmiotu leasingu i po dokonaniu tej czynności poza sporządzeniem szczegółowego protokołu odbioru, kończąc zlecenie, T. G. był zobowiązany na podstawie umowy o współpracy do rozliczenia kosztów związanych z realizacją odbioru (pkt. 12 w/w załącznika do umowy oraz pkt. 4 załącznika nr 2 do umowy współpracy z dnia 10 marca 2010r.)

Oskarżony T. G. z racji długoletniego prowadzenia działalności gospodarczej, w tym również w zakresie usług windykacyjnych miał wiedzę jakie czynności może podejmować, co zresztą przyznał podczas przesłuchania dlatego za naiwne należy potraktować jego twierdzenia, że uważał, że te pieniądze mu się należą od B. jako pokrycie jego kosztów.

Zeznania świadków A. B. jak i M. B. Sąd ocenił jako wiarygodne i stanowiły one podstawę ustaleń faktycznych.

Świadek A. B. w sposób konsekwentny i korespondujący z zeznaniami M. B. opisali sposób zachowania się oskarżonych i analiza tych zeznań pozwala na zakwestionowanie wersji zdarzeń przedstawionych przez oskarżonych.

Nie zasługuje na uwzględnienie twierdzenie oskarżonego T. G., iż to B. wystąpili z propozycją wręczenia łapówki jak również i ta wersja, że A. B. zakwestionował wysokość zadłużenia. Należy wskazać bowiem, iż z zeznań A. B. wynika, że T. G. już we wcześniejszej rozmowie, kiedy to umawiał się z A. B. poinformował że ma zlecenie zabezpieczenia samochodu i już wtedy sugerował A. B., że się dogadają, kiedy ten poinformował, iż następnego dnia ma realizować kurs.

W całokształcie tych okoliczności musiał być zorientowany K. K. (1) skoro następnego dnia podczas spotkania z B. to on zaproponował, że będą „kryli” A. B. tzn. przyjeżdżać i pisać w raportach, że autokaru nie ma. Ta okoliczność świadczy, że oskarżony K. wiedział, że zadaniem T. G. jest zabezpieczenie przedmiotu leasingu i pytając o zapłatę za tzw. „krycie” miał świadomość, że chodzi o żądanie przyjęcia korzyści majątkowej w zamian za niedopełnienie obowiązków przez T. G. tzn. nie zabezpieczenie przedmiotu leasingu. Nie zasługują tym samym na uwzględnienie twierdzenia oskarżonego K., iż nie brał udziału w dyskusji i nie żądał od A. B. zapłaty żadnej kwoty. Nie polegają na prawdzie także wyjaśnienia oskarżonego K., iż nie wie czy T. G. mógł przyjąć jakieś pieniądze, którymi „rzucali” B., albowiem z konsekwentnych zeznań A. B. i M. B. wynika, że to K. K. (1) zabrał pieniądze w kwocie 1000 zł.

Podkreślić także należy, iż T. G. wyraził stanowisko, iż kwota 1000 zł jest za niska za tzw. „krycie”, co z kolei sprowokowało K. K. (1) do wskazania, że satysfakcjonującą ich kwotą będzie kwota 4000 zł po 2000 zł na osobę.

Jako naiwne zatem Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego T. G., iż to A. B. zaproponował kwotę 4000 zł jako zadośćuczynienie dla niego za odstąpienie od zajęcia autokaru.

Wskazać bowiem należy, że z zeznań A. B. wynika, że T. G. zadzwonił do niego następnego dnia dopytując jak sytuacja wygląda, ponadto po uzyskaniu od A. B. informacji, iż pieniądze przekaże przelewem na jego konto, numer tego konta został przekazany w wiadomości tekstowej z telefonu oskarżonego K. i wreszcie to oskarżony T. G. w kolejnym dniu skontaktował się telefonicznie z A. B. deklarując, iż może podjechać po pieniądze, bo jest w pobliżu i po uzyskaniu informacji, że A. B. ciągle zbiera pieniądze, zasugerował, iż ten gra na zwłokę. Te okoliczności wskazują na determinację oskarżonego w dążeniu do celu i przeczą jego wersji, iż to A. B. zaproponował zapłatę kwoty 4000 zł.

Nie zasługują na wiarę także wyjaśnienia T. G., iż to on, a nie K. K. (1) wziął od M. B. alkohol – wersji tej bowiem przeczą korespondujące ze sobą zeznania świadków A. B. oraz M. B..

Nie budzi wątpliwości, iż zmiana wyjaśnień przed Sądem przez oskarżonego T. G. w części dotyczącej jego wiedzy o koncie w (...), na które miały przelać pieniądze A. B. nastąpiła wskutek ustalenia w toku postępowania, iż z analizy wyciągu z rachunku bankowego założonego na nazwisko K. K. (1) wynika, że w okresie od 28 kwietnia do 2 maja 2014r. większość wypłat i płatności w sklepach następowały w miejscowości P., a więc tam gdzie zamieszkuje oskarżony T. G.. Natomiast jak wynika z analizy połączeń telefonicznych z numeru oskarżonego 602 831 529 w w/w okresie telefon

T. G. logował się na terenie P. i P. , zaś telefon K. K. (1) o nr 785 557 467 w większości w S. i (...) , co potwierdza wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) odnośnie osoby korzystającej z karty.

Należy wskazać także na fakt, iż konto zostało założone przez K. K. (1) w lutym bądź marcu 2014r. i według K. K. (1) na konto to T. G. przelewał mu pieniądze za pomoc jakiej udzielał mu podczas czynności windykacyjnych. W takiej sytuacji nieracjonalnym jest , iż kartą bankomatową do tego konta dysponował T. G..

Nielogiczne jest również tłumaczenie oskarżonego T. G. w postępowaniu sądowym , iż konto zostało założone po to aby tam gromadzić środki na paliwo, przy czym z wyjaśnień oskarżonego G. wynikało, że na koncie tym miał również swoje pieniądze i z tego powodu to on dysponował kartą do konta.

Zeznania świadków A. B. i M. B. znajdują potwierdzenie w zeznaniach P. Ś. oraz B. P.. Świadkowie ci bowiem brali udział w spotkaniu z A. B. i M. B. podczas którego w/w relacjonowali zachowanie się oskarżonych podczas wykonywania przez nich czynności windykacyjnych i relacja tych świadków koresponduje z wersją zdarzeń zaprezentowaną przez A. B..

Istotną okolicznością jest także , iż przebieg tego spotkania został nagrany (k.425) i relacja A. B. z przebiegu czynności windykacyjnych dokonywanych przez oskarżonych odpowiada wersji przedstawionej przez niego w toku postępowania.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. Ś. oraz B. P. – jako osoby obce bowiem dla oskarżonych nie byli oni zainteresowani w pomawianiu oskarżonych.

Na uwzględnienie zasługiwały też zeznania J. G. – pełnomocnika kancelarii (...) S.A. oraz świadka A. D., który był obecny podczas gdy K. K. (1) zwracał M. B. pieniądze w kwocie 1000 zł.

Wartość dowodowa dokumentów nie budziła zastrzeżeń w tym nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Reasumując zebrany w sprawie materiał dowodowy uznać należy, że oskarżony **T. G.** zachowaniem swoim wyczerpał znamiona przestępstwa opisanego w art. 296a§1 kk w ten sposób, że w okresie od 23 kwietnia 2014 r. do 24 kwietnia 2014 r. w K. przy Al. (...) wykonując czynności windykacyjne na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy zlecenia z firmą (...) S.A. działającą w oparciu o umowę współpracy z (...) S.A. dotyczącą prowadzenia czynności windykacyjnych z umów leasingowych, zażądał od A. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przewozowe Usługi (...) z siedzibą w K., korzyści majątkowej w kwocie 4000 zł w zamian za niedopełnienie ciężących na nim mocą umowy zlecenia obowiązków – odstąpił od odebrania przedmiotu leasingu – autokaru marki V. (...), a w związku z nieposiadaniem przez A. B. w ww. dniu wskazanej kwoty przyjął od A. B. tego dnia kwotę 1000 zł w zamian za odstąpienie od ww. czynności windykacyjnej, a w dniu 24 kwietnia 2014 r. za pośrednictwem wiadomości tekstowej wysłanej z telefonu K. K. (1) zażądał zapłaty pozostałej kwoty w wysokości 3000 zł na wskazany nr rachunku bankowego w (...) S.A., działając tym samym na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W.

Natomiast zachowanie K. K. (1) polegające na tym, że w okresie od 23 kwietnia 2014 r. do 24 kwietnia 2014 r. w K. przy Al. (...) działając w zamiarze, aby T. G. wykonując czynności windykacyjne na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. na podstawie umowy zlecenia z firmą (...) S.A. działającą w oparciu o umowę współpracy z (...) S.A. dotyczącą prowadzenia czynności windykacyjnych z umów leasingowych, dokonał czynu zabronionego stanowiącego przyjęcie korzyści majątkowej w kwocie 4000 zł od A. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przewozowe Usługi (...) z siedzibą w K. w zamian za niedopełnienie ciężących na T. G. mocą umowy zlecenia obowiązków – odstąpienie od odebrania przedmiotu leasingu – autokaru marki V. (...), ułatwił T. G. popełnienie ww. czynu w ten sposób, że odebrał od A. B. w dniu 23 kwietnia 2014 r. pieniądze w kwocie 1000 zł w zamian za odstąpienie przez T. G. od ww. czynności windykacyjnej, a w dniu 24 kwietnia 2014 r. z jego telefonu komórkowego o nr 785 557 467 wysłano wiadomość tekstową z żądaniem zapłaty pozostałej kwoty w wysokości 3000 zł na jego nr rachunku bankowego w (...) S.A. działając tym samym na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W. wyczerpało znamiona przestępstwa opisanego w art. 18§3 kk w zw. z art. 296a §1 kk .

Przedmiotem ochrony w przypadku przestępstwa z art. 296a kk jest, identycznie jak w odniesieniu do pozostałych przestępstw gospodarczych, prawidłowość obrotu gospodarczego oraz zasady uczciwego obrotu w warunkach gospodarki rynkowej.

Przestępstwo przekupstwa gospodarczego biernego (sprzedajność gospodarcza) określone w art. 296a § 1 należy do kategorii przestępstw indywidualnych właściwych (delictum proprium), tj. o zawężonym kręgu podmiotów sprawczych. Sprawcą pojedynczym przestępstwa gospodarczego łapownictwa biernego może być według aktualnego stanu prawnego zarówno osoba pełniąca funkcję kierowniczą w jednostce organizacyjnej wykonującej działalność gospodarczą, która z racji pełnienia tej funkcji ma co najmniej w pewnym zakresie kompetencje do podejmowania decyzji wpływających na sposób funkcjonowania tej jednostki, jak i osoba związana z taką jednostką organizacyjną węzłem stosunku pracy, zlecenia lub umowy o dzieło, chociażby charakter czynności wykonywanych w związku z realizacją takiej umowy nie stwarzał ani prawnych, ani faktycznych możliwości wpływania na podejmowanie w strukturze tej jednostki organizacyjnej decyzji związanych z jej działalnością gospodarczą.

W piśmiennictwie podkreśla się, że ustawodawca nie wymaga, aby osoba powiązana z jednostką gospodarczą stosunkiem pracy lub na podstawie umowy zlecenia oraz umowy o dzieło świadczyła usługi szczególnego charakteru, np. związane z podejmowaniem istotnych decyzji albo pełnieniem funkcji kierowniczej (takie stanowisko prezentuje R. Zawłocki; zob. tenże (w:) Kodeks karny. Część szczególna ..., s. 1343).

T. G. pozostawał związany z jednostką organizacyjną , a więc jednostką , która wykonuje działalność gospodarczą , jaką jest (...) S.A. umową zlecenia. Czynności windykacyjne bowiem na rzecz (...) S.A. zostały zlecone podmiotowi zewnętrznemu – firmie (...) S.A., a z kolei firma ta jako zleceniodawca zleciła te czynności T. G. jako zleceniobiorcy.

T. G. zażądał i przyjął korzyść majątkową w zamian za niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku , a mianowicie za odstąpienie od odebrania przedmiotu leasingu – autokaru marki V. , co niewątpliwie mogło wyrządzić jednostce organizacyjnej szkodę majątkową.

Oskarżony T. G. obejmował świadomością , że przyjmuje korzyść majątkową oraz czyni to w zamian za zachowanie stanowiące niedopełnienie obowiązków mogące wyrządzić jednostce organizacyjnej szkodę majątkową .

Zgodnie bowiem z postanowieniami umowy i otrzymanym zleceniem T. G. był zobowiązany do doręczenia wezwania do wydania rzeczy i odebrania przedmiotu leasingu , albowiem zgodnie z pismem z dnia 23 kwietnia 2014r. wystawionym przez (...) S.A. zatytułowanym „wezwanie do wydania rzeczy” A. B. został wezwany do wydania autokaru marki V. o nr rej. (...) T. G. , po okazaniu przez niego stosownego pełnomocnictwa.

Zachowanie oskarżonego K. K. (1) stanowiło pomocnictwo , które polega na ułatwieniu innej osobie popełnienia czynu zabronionego.

Pomocnictwo możliwe jest zarówno w zamiarze bezpośrednim , jak i ewentualnym . W ocenie Sądu oskarżony K. K. (1) co najmniej przewidywał , że oskarżony T. G. dokona czynu zabronionego i godził się na to i dlatego wykonał czynności które ułatwiły T. G. dokonanie przestępstwa. Analiza zachowania oskarżonego K., podejmowane przez niego działania oraz fakt , iż już wcześniej współpracował przy dokonywaniu czynności windykacyjnych z T. G. przeczą twierdzeniom, iż K. K. (1) nie znał uprawnień i obowiązków T. G. jako wykonującego zlecone mu czynności windykacyjne.

Czyniąc rozważania nad wymiarem kary Sąd miał na uwadze jako okoliczność łagodzącą w przypadku oskarżonego T. G. jego dotychczasową niekaralność. Natomiast w przypadku oskarżonego K. K. (1) należało uwzględnić jako okoliczność obciążającą jego kilkukrotną karalność , w tym głównie za przestępstwa przeciwko mieniu.

Sąd uznał , iż karą współmierną do stopnia winy i szkodliwości społecznej czynu będzie dla oskarżonego K. K. (1) kara 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności , natomiast dla oskarżonego T. G. kara 1 roku pozbawienia wolności.

Sąd po dokonaniu analizy osobowości oskarżonych oraz dotychczasowego trybu życia uznał , że oskarżony T. G. zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Ze względów wychowawczych oraz w celu sprawdzenia pozytywnych prognoz Sąd wyznaczył 3-letni okres próby.

Mając jednakże na uwadze, iż wobec zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary jedyną realną dolegliwością dla oskarżonych G. będzie kara grzywny Sąd określił ją na 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 zł oraz orzekł przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 1000 zł.

Określając wysokość kary grzywny Sąd stosował te same przesłanki łagodzące i obciążające jakie wziął pod uwagę wymierzając karę pozbawienia wolności. Ustalając wymiar stawki dziennej Sąd miał na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego G..

Natomiast analiza dotychczasowej karalności K. K. (1) wskazuje na jego niepoprawność i tym samym brak jest argumentów pozwalających uzasadnić istnienie pozytywnej prognozy co do tego oskarżonego , co z kolei implikuje przekonanie , iż jedynie izolacyjna kara spełni swój cel zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Sąd ocenił, iż wobec nowelizacji kodeksu karnego, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015r. , ustawą względniejszą dla sprawców w rozumieniu art. 4§1kk , będzie kodeks karny w brzmieniu obowiązującym przed tą datą , a to z powodu możliwości zawieszenia wykonania kary także wobec osoby karanej jak i możliwości zawieszenia kary w wymiarze do dwóch lat. Ponadto zauważyć należy, iż zgodnie z kodeksem karnym obowiązującym od 1 lipca 2015r. Sąd zobligowany byłby zgodnie z art. 72§1 kk w brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2015r. orzec wobec oskarżonego przewidziany tam środek probacyjny, podczas gdy art.72§1kk w brzmieniu obowiązującym do 1 lipca 2015r. takiego wymogu nie stawiał .

Orzeczenie o kosztach znajduje podstawę prawną w art. 627 kpk w zw.z art. 633 kpk oraz art. 2pkt.3 i art. 3 ust.1 i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.0.1973r. o opłatach w sprawach karnych. Sąd zwolnił oskarżonego K. K. (1) od obowiązku uiszczenia opłaty mając na uwadze jego sytuację majątkową oraz izolacyjny charakter orzeczonej kary.

SSR Renata Perz

Sygn. akt II Ka 299/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Rafał Kwieciński

Sędziowie: SSO Marek Ziółkowski

SSO Karol Skocki – spr.

Protokolant: st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2016 r.

przy udziale M. D. Prokuratora Prokuratury Rejonowej

w K.

sprawy K. K. (1)

oskarżonego o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 29 lipca 2016 r. sygn. akt II K 232/15

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniża wymierzoną w punkcie I oskarżonemu K. K. (1) karę do 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.
3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. W. kwotę 1033,20 zł tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu K. K. (1) przed sądem I instancji oraz kwotę 516,60 zł tytułem nieopłaconej obrony udzielonej temu oskarżonemu przed sądem II instancji.
4. Zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze i odstępuje od wymierzenia mu opłaty za to postępowanie.

K. R. R. M. Z.